

O MOZO AHMED

Luc e Jean-Pierre Dardenne, 2019

613

ESTREA EN NUMAX: 05.12.2019 | V.O.S.E. | +12

Le Jeune Ahmed (2019, 82')

Dirección: Jean-Pierre Dardenne, Luc Dardenne

Guión: Jean-Pierre Dardenne, Luc Dardenne

Elenco: Idir Ben Addi, Olivier Bonnaud, Myriem Akheddiou, Victoria Bluck, Claire Bodson, Othmane Moumen

Son: Valène Leroy

Fotografía: Benoît Dervaux

Dirección de arte: Paul Rouschop

Vestuario: Maïra Ramedhan Levi

Produtora: Centre du Cinéma et de l'Audiovisuel de la Fédération Wallonie-Bruxelles, Les Films Du Fleuve (Bélxica)

Distribuidora: Wanda Visión

Formato de proxección: DCP2K, 1.85:1

Idioma orixinal: Francés, árabe

PREMIOS E FESTIVAIS

Donostia 2019 (Sección oficial)

FILMOGRAFÍA

A rapaza descoñecida, 2016

Dos días, una noite, 2014

El niño de la bicicleta, 2011

El silencio de Lorna, 2008

El niño, 2005

El hijo, 2002

Rosetta, 1999

SINOPSE

Na Bélxica dos nosos días, o destino do mozo Ahmed, de 13 anos, quedou atrapado entre os ideais de pureza dos que lle fala o seu imán e as paixóns da vida.

«Os Dardenne infalíbeis. O seu cinema recupera a súa aura impecábel abordando un tema que só pode ser tratado aplicando a súa fórmula»

Victor Esquirol, FILMAFFINITY

“Quixemos gravar a vida que regresa da ideoloxía da morte”

Entrevista con Luc e Jean-Pierre Dardenne

Por Siegfried Forster

Foi difícil atopar un nome para o papel do rapaz que se converte en islamista radical? Luc Dardenne [LD]: Non, foi doado, é un nome moi común. Pode que pensásemos en Hamlet, non o sei, chegou só.

Interpretar os trazos exteriores dunha radicalización pode semellar doado, pero como fixestes para conseguir transmitir o proceso interior de radicalización do personaxe? Jean-Pierre Dardenne [JPD]: É un pouco a aposta do filme. Como presentar este rapaz? Un mozo completamente pechado sobre si mesmo e fanático que cre estar a facer o ben. Mesmo se matan a xente pensan que o fan cun fin superior. Para eles é como atopar un certo ideal de pureza que o imán lles inculcou a partir da morte dos seus familiares en Siria. A cuestión é como mudar a mente dalguén que chegou a tal punto de fanatismo. Cando comezamos a construír a nosa historia buscamos a maneira de facer saír o protagonista do seu fanatismo pero non dabamos coa maneira. A súa contorna tenta facelo mudar, son

benévolos con el pero topan cun muro impermeábel, que non logran fender. Coido que ao remate do filme, o contacto con todas as persoas que vai atopando provoca certo cambio que aínda que non se verbalice pode detectarse.

Por tanto, considerades que hai sinais exteriores que mostran o cambio interior. LD: Por exemplo, cando Ahmed entra na granxa e toca o tenreiro. Ese xesto é un sinal. Está a tocar un ser vivo. Agarímao un pouco, non bate nel. É un xesto que di moito. Ou cando deixa que a rapaciña o agarime cunha herba. El séntese avergoñado, semella non querer pero, ao mesmo tempo, non lle impide que o faga.

Nestes escenas hai algo relacionado coa vida que entra no plano. O espectador, nese intre, pensa: «Mira, o rapaz aínda está vivo. Aínda é quen de amar a vida e non só obsesionarse co asasinato do seu mestre, este activista que dá clases nocturnas para axudar os rapaces a facer os seus deberes». Son dous acenos, dúas cousas que mostran que hai unha mudanza. E neses xestos Ahmed non pode enganar, a súa emoción é real.

Moita xente se inquieta pola chegada a Europa de xihadistas procedentes de Siria. Considerades o filme como unha contribución a ese debate? LD: É unha cuestión importante. Coido que cómpre respectar o dereito internacional. Hai que permitir que estes nenos se encontren cos seus pais, pero tamén cómpre que os adultos sexan xulgados polos seus actos. Non sei se o noso filme bota luz sobre o

proceso de radicalización. A nós non nos interesa realmente este tema, interésanos o noso personaxe. Preguntámonos como un rapaz pode chegar a abrazar esa ideoloxía da morte e como pode logo recobrar a vida. Iso é o que quixemos gravar coa nosa cámara: a vida que regresa. Se, por exemplo, un educador ve o filme como unha ferramenta para entender mellor a un rapaz prisioneiro desa ideoloxía xa será un logro.

A lei de Deus está por riba da dos homes. Así xustifica Ahmed os seus actos. Pensades que é un pensamento exclusivo dos islamistas? JPD: Os crimes cometidos en nome da relixión non suceden só no caso do Islam. A meirande parte das relixións téñeno feito, nun momento dado, na súa vontade de dominar a existencia dos individuos e dirixir o seu destino. E case sempre remata nunha catástrofe. É por iso que en cada democracia debemos atopar unha solución para separar Igrexa e Estado. En todo caso con noso filme non queremos estigmatizar unha relixión. É o aspecto totalitario e totalizador das relixións o que rexeitamos.

Publicado en rfi.fr
Tradución: Xan Gómez Viñas

Os directores
Os irmáns belgas Luc (1954) e Jean-Pierre Dardenne (1951) conta cunha das filmografía máis sólidas e comprometidas do cinema europeo actual, especialmente desde 1999 cando *Rosetta* acadou a Palma de Ouro en Cannes. Desde entón toda a súa obra foi estreada na Croisette, con premios para *El hijo* (2002), *El niño* (2005), *O silencio de Lorna* (2008) ou *El niño de la bicicleta* (2011).

MARTA XA TEN O SEU ABONO COLABORA

E ti, a que agardas para abonarte?

NUMAX

NUMAX, S. Coop. Galega
Concepción Arenal, 9 baixo
15702 Santiago de Compostela
TELF 981 560 250 | www.numax.org

